

Mechanika II

Dinamika

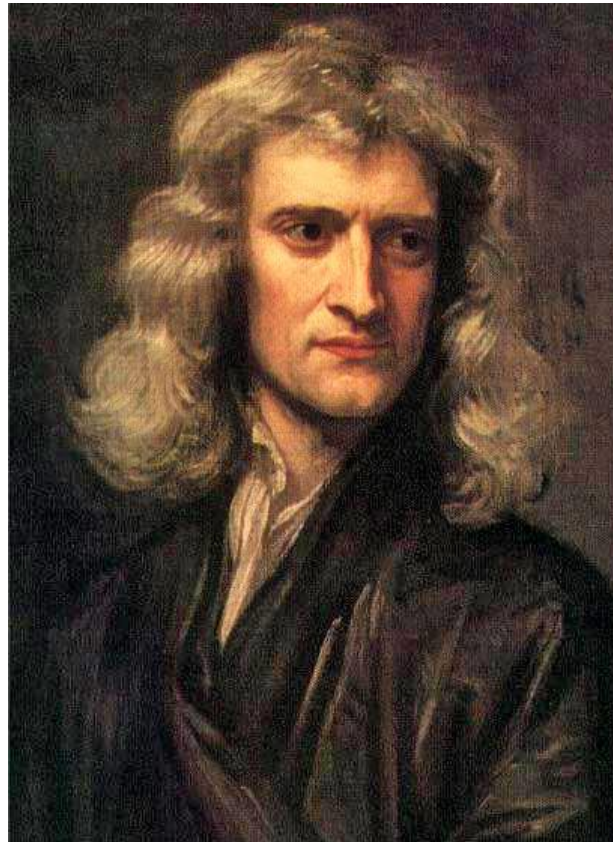
PTE, MŰSZAKI ÉS INFORMATIKAI KAR
ÉPÍTŐMÉRNÖK BSC

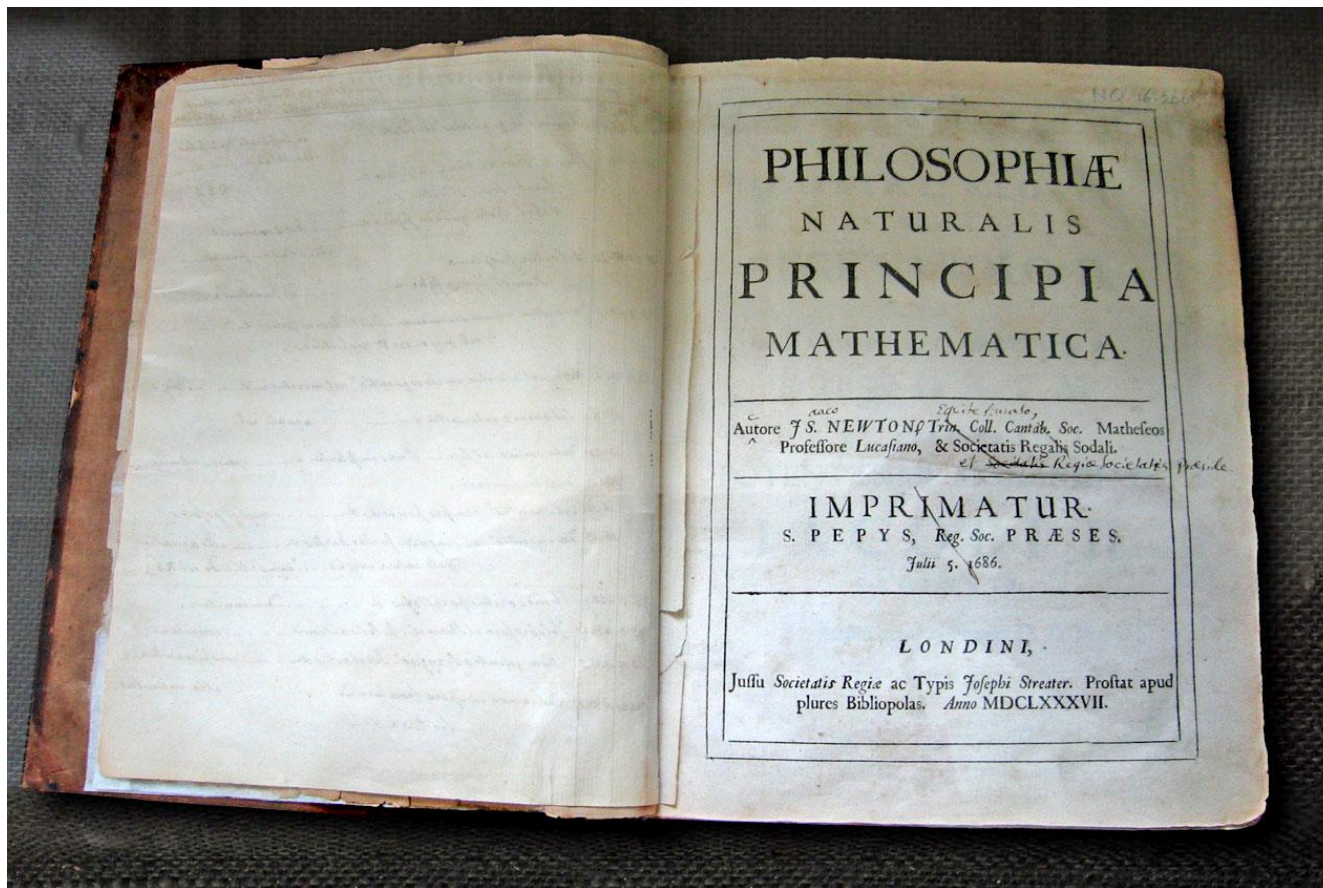
Anyagi pont kinetikája Összefoglaló

Isaac Newton 1642-1727

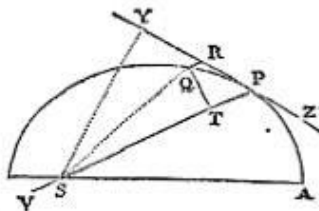
Newton 1687-ben megjelenő cikke az általa megfigyelt törvényekről, amely az Angol Királyi Társaság (Tudományok Akadémia) ma is létező folyóiratában jelent meg.

DE MOTU
CORPORUM.

Corol. 4. Iisdem positis, est vis centripeta ut velocitas bis directe, & chorda illa inverse. Nam velocitas est reciproce ut perpendicularum ST per corol. 1. prop. 1.

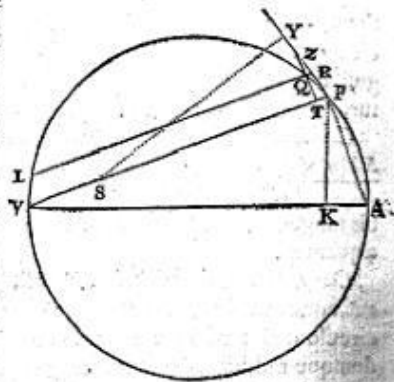
Corol. 5. Hinc si detur figura quavis curvilinea APQ , & in ea detur etiam punctum S , ad quod vis centripeta perpetuo dirigitur, inveniri potest lex vis centripetæ, quæ corpus quodvis P a cursu rectilineo perpetuo retractum in figuræ illius perimetro detinebitur, eamque revolvendo describet. Nimirum computandum est vel solidum $\frac{SPq \times QTq}{QR}$ vel solidum $STq \times PV$ huic vi reciproce proportionale. Ejus rei dabimus exempla in problematis sequentibus.

PROPOSITIO VII. PROBLEMA II.

Gyretur corpus in circumferentia circuli, requiritur lex vis centripetæ tendentis ad punctum quodcunque datum.

Esto circuli circumferentia VQA ; punctum datum, ad quod vis ceu ad centrum suum tendit, S ; corpus in circumferentia latum P ; locus proximus, in quem movebitur Q ; & circuli tangens ad locum priorem PRZ . Per punctum S ducatur chorda PV ; & acta circuli diametro VA , jungatur AP ; & ad SP demittatur perpendicularum QT , quod productum occurrit tangenti PR in Z ; ac denique per punctum Q agatur LR , quæ ipsi SP parallella sit, & occurrat tum circulo in L , tum tangenti PZ in R . Et ob similia triangula ZQR , ZTP , $VP A$; erit RP quad. hoc est QL ad QT quad.

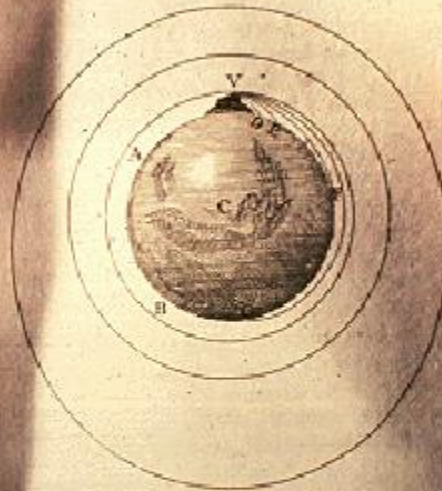

OF THE SYSTEM

1000 miles before it arrived at the Earth, till at last exceeding the limits of the Earth, it should pass quite by without touching it.

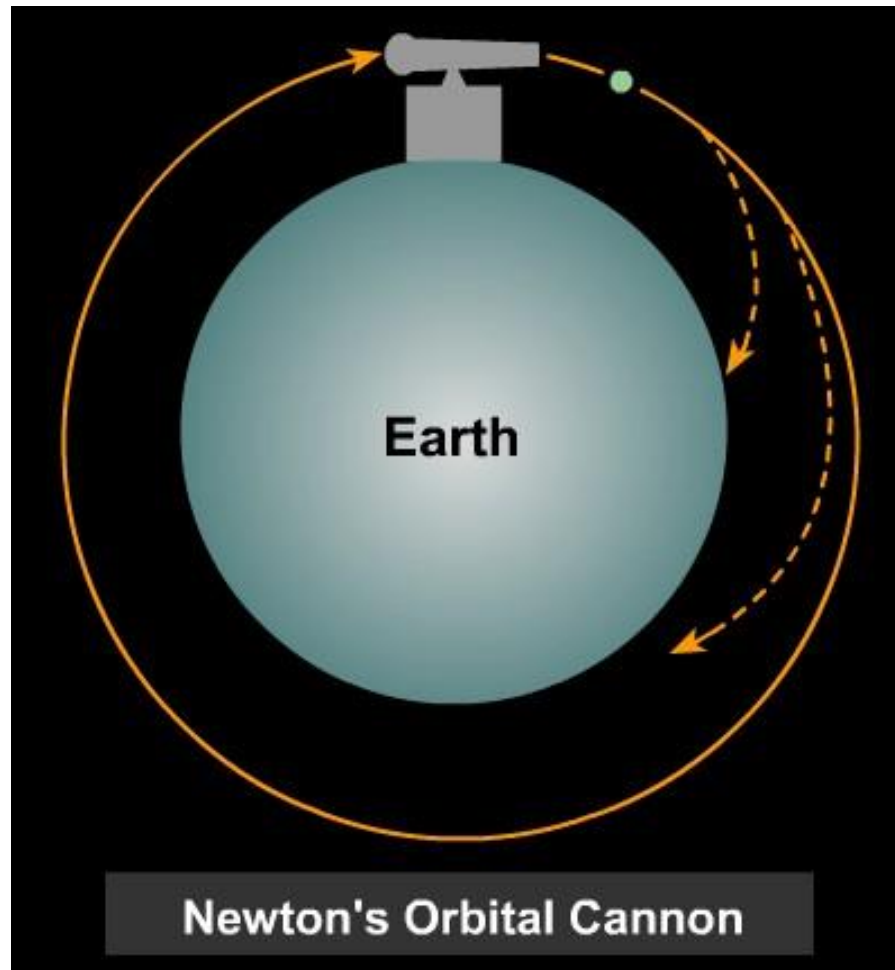
Let $A F B$ represent the surface of the Earth, C its center, $V D$, $V E$, $V F$, the curve lines which a body would describe, if projected in an horizontal direction from the top of an high mountain, successively with more and more velocity. And, because the celestial motions are scarcely retarded by the little or no resistance of the spaces in which they are performed; to keep up the parity of calcs. let us suppose either that there is no air about the Earth, or at least that it is endowed with little or no power of resisting. And for the same reason that the body projected with a less velocity, describes the lesser arc $V D$, and with a greater velocity, the greater arc $V E$, and augmenting the velocity, it goes farther and farther to F and G ; if the velocity was still more and more augmented, it would reach at last quite beyond the circumference of the Earth, and return to the mountain from which it was projected.

And hence it

Page 6.

Newton rájött, hogy Hold mozgása ugyanolyan, mintha kavicsokat dobálna egy hegy tetejéről és ha elég nagyot hajít, akkor a kavics Föld körüli pályára áll. A pálya csak a gravitációtól és a kezdősebességtől függ.

Axióma	Matematikai, logikai úton nem bizonyítható. De mérhető, működik. Ezért elfogadjuk.
Newton 1. axiómája	Egy anyagi pont mindaddig nyugalomban marad, vagy megtartja egyenletes vonalú mozgását, amíg rá erő nem hat.
Inerciarendszer	Az olyan vonatkoztatási rendszereket, amelyekben Newton 1. axiómája érvényesül, inerciarendszereknek nevezzük.
Galilei transzformáció	Ha egy rendszer inerciarendszer, akkor a hozzá képest állandó sebességgel mozgó rendszerek is inerciarendszerek. Ezek egymásba alakíthatók.
Anyagi pont impulzusa (lendület)	Impulzus (I): az anyagi pont (vagy test) mozgását leíró dinamikai mennyiség. $\underline{I} = m\underline{v}$, mértékegysége: kg m/s
Impulzus deriváltja	$\underline{\dot{I}} = \dot{m}\underline{v} + m\dot{\underline{v}}$ Ha $\dot{m}$ =állandó (szilárdtest mechanikában általában állandó. Nem állandó pl. rakétamozgásnál, liftnél stb.), akkor: $\underline{I} = m\underline{v}$, így $\underline{\dot{I}} = m\underline{a}$

Newton 2. axiómája

Az anyagi pontra ható erők eredője azonos az impulzus deriválttal.

$$\underline{\dot{I}} = \underline{F}$$
$$\underline{F} = \sum_{k=1}^n \underline{F}_k$$

$\underline{F}$ a szuperpozíció elve szerint az anyagi pontra ható erők eredője.

$$\underline{ma} = \underline{F}, \text{ ha } m\text{-állandó}$$

Az anyagi pontra ugyanakkor erő hat, mint az impulzus deriváltja.

Mértékegységük azonos: $[N]$ - Newton

Az impulzusvektor iránya azonos a sebesség irányával.

Az impulzusderivált iránya azonos a gyorsulás irányával. Ugyanebbe az irányba mutat az anyagi pontra ható erők eredője is.

Newton 3. axiómája

Két anyagi pont kölcsönös egymásra hatása (erő/ellenelő) egymással egyenlő, közös hatásvonalú, ellentétes értelmű

	Logikailag (matematikai levezetéssel) származtatható tételek
Erő nyomatéka (M_A)	<p>Statikából ismert. Adott erőhatás (F erő az S pontban hat) adott középpontra (A) való forgatóképessége.</p> $\underline{M}_A = \underline{r}_{AS} \times \underline{F} \quad , \text{ ahol } \underline{r}_{AS} - \text{ az erőkar}$
Erő, erőnyomaték vektorkettős	$[\underline{F}, \underline{M}_A]_A \sim [\underline{F}, \underline{M}_O]_O \sim [\underline{F}, \underline{M}_S]_S$ <p>Felírható mozgó (A), álló (O) pontra vagy saját magára (S pont, amely az eredő erő támadáspontja, vagyis az $\underline{r}_{AS} = 0$, tehát: $M_S=0$, saját magárs nincs nyomatéka).</p>
Impulzus nyomatéka (π_A) vagy PERDÜLET	<p>A mozgó anyagi pontra:</p> $\underline{\pi}_A = \underline{r}_{AS} \times \underline{I}$
Impulzus, impulzusnyomaték vektorkettős	$[\underline{I}, \underline{\pi}_A]_A \sim [\underline{I}, \underline{\pi}_O]_O \sim [\underline{I}, \underline{\pi}_S]_S$ <p>Az erőnyomatékhoz hasonlóan $\pi_S=0$</p>
Kinetikai nyomaték (D_A)	<p>Az impulzus derivált nyomatéka:</p> $\underline{D}_A = \underline{r}_{AS} \times \underline{\dot{I}}$
Impulzusderivált, kinetikai nyomaték vektorkettős	$[\underline{\dot{I}}, \underline{D}_A]_A \sim [\underline{\dot{I}}, \underline{D}_O]_O \sim [\underline{\dot{I}}, \underline{D}_S]_S$ <p>Hasonlóan $D_S=0$ D_A mértékegysége: $[\text{Nm}]_{\text{SI}}$</p>

Dinamika alaptörvénye	Az impulzusderivált vektorrendszer és az erőrendszer egymással ekvivalens $[\underline{\dot{I}}, \underline{D}_A]_A \equiv [\underline{F}, \underline{M}_A]_A$
Megjegyzés	<p>A perdület deriváltja nem feltétlenül egyezik meg az impulzus deriváltjának nyomatékával. A deriválás és a nyomatékképzés nem ekvivalens.</p> $\underline{\dot{\pi}}_A = \frac{d}{dt} (\underline{r}_{AS} \times \underline{I}) = \underline{D}_A - \underline{v}_A \times \underline{I}$ $\underline{D}_A = \underline{\dot{\pi}}_A + \underline{v}_A \times \underline{I}$
Impulzustétel	<p>A 2. axiómát integráljuk a mozgás kezdetétől a végéig. $\underline{\dot{I}} = \underline{F}$</p> $\int_{t_0}^{t_1} \underline{\dot{I}} dt = \int_{t_0}^{t_1} \underline{F} dt$ $\underline{I}_1 - \underline{I}_0 = \int_{t_0}^{t_1} \underline{F} dt$ <p>$\int_{t_0}^{t_1} \underline{F} dt$ – erőimpulzus AZ impulzus megváltozása megegyezik az erőimpulzussal</p>
Impulzusmegmaradás	<p>Ha $\int_{t_0}^{t_1} \underline{F} dt = 0$, akkor $\underline{I}_1 = \underline{I}_0$ Az impulzus a mozgás végén annyi, mint az impulzus a mozgás elején.</p>

Perdülettel

Álló pontra érvényes. Álló pontra:

$$(\underline{D}_O =) \underline{\dot{\pi}}_O = \underline{M}_O$$

Ezt integráljuk (t_0, t_1) időintervallumon:

$$\int_{t_0}^{t_1} \underline{\dot{\pi}}_O dt = \int_{t_0}^{t_1} \underline{M}_O dt$$

$$\underline{\pi}_O(t_1) - \underline{\pi}_O(t_0) = \int_{t_0}^{t_1} \underline{M}_O dt$$

$\int_{t_0}^{t_1} \underline{M}_O dt$ - nyomatékimpulzus

A perdület megváltozása egyenlő a nyomatékimpulzussal.

Perdületmegmaradás

Ha $\int_{t_0}^{t_1} \underline{M}_O dt = 0$, vagy $\underline{M}_O \equiv 0$,

akkor $\underline{\pi}_O(t_1) = \underline{\pi}_O(t_0)$

A perdület a mozgás elején és végén megegyezik.

Pl. – helikopterrotorok

- Anyagi pont centrális mozgása (Föld kering a Nap körül, kifeszített és V_0 sebességgel meglökött rugó)

<p>Erő munkája</p>	<p>F erő munkáját a teljesítmény idő szerinti integrálja adja meg, egy (t_0, t_1) időintervallumban. Mértékegysége: [Nm]=[Ws]=[Joule]=[J]</p> $W_{01} = \int_{t_0}^{t_1} P dt$ $W_{01} = \int_{t_0}^{t_1} \underline{F} \underline{v} dt = \oint_{(p1)} \underline{F} \underline{dr}$ <p>Idő szerinti integrálról át kell térni pálya szerinti integrálra. Skaláris szorzat lesz, ami az út irányába vetíti az erőt.</p>
<p>Pl. lejtőn lefelé gördülő korong</p>	<p>A korongnak a lejtővel érintkező pontja: P. A P egyben a sebességpólus, vagyis sebessége minden pillanatban 0. Ha a P-ben ható súrlódási erő munkáját akarjuk kiszámítani egy l szakaszon, akkor a munkát a teljesítménnyel számolva, azt kapjuk, hogy a súrlódási erő által végzett munka 0.</p>
<p>Munkatétel</p>	<p>A teljesítménytétel idő szerinti integrálja. $\dot{T} = P - t$ integráljuk (t_0, t_1) intervallumban. $T_1 - T_0 = W_{01}$ A kinetikus energia megváltozása egyenlő az erő munkájával.</p>

Erő teljesítménye	<p>Az erő teljesítménye egyenlő az erő és az erő támadáspontjában lévő anyagi pont sebességének skalárszorzatával.</p> $\mathbf{P} = \underline{\mathbf{F}} \underline{\mathbf{v}}$ <p>Mértékegysége: Watt [W]_{SI}</p>
Kinetikus energia deriváltja	<p>Kinetikus energia: $T = \frac{1}{2} m v^2 = \frac{1}{2} m \underline{\mathbf{v}} \underline{\mathbf{v}}$</p> $\dot{T} = \frac{1}{2} m \dot{\underline{\mathbf{v}}} \underline{\mathbf{v}} + \frac{1}{2} m \underline{\mathbf{v}} \dot{\underline{\mathbf{v}}}$ $\dot{T} = m \underline{\mathbf{v}} \underline{\mathbf{a}}$
Teljesítménytétel	<p>2. Axiómát megszorozzuk $\underline{\mathbf{v}}$-vel (Lagrange ötlete)</p> $\underline{\dot{\mathbf{I}}} = \underline{\mathbf{F}}$ $m \underline{\mathbf{v}} \underline{\mathbf{a}} = \underline{\mathbf{F}} \underline{\mathbf{v}}$ $\dot{T} = \mathbf{P}$ <p>A kinetikus energia idő szerinti deriváltja megegyezik a teljesítménnyel.</p>

<p>Potenciálos erő</p>	<p>$\underline{F}$ erő potenciálos, ha létezik olyan $U(\underline{r})$ függvény, ahol az U potenciálfüggvény, úgy, hogy:</p> $\underline{F} = -grad U$ $-gradU = \left(-\frac{\partial U}{\partial \underline{r}} \right) = \begin{bmatrix} -\frac{\partial U}{\partial x} \\ -\frac{\partial U}{\partial y} \\ -\frac{\partial U}{\partial z} \end{bmatrix}$ <p>A gradiens a függvények deriválásának általánosítása többváltozós függvényekre.</p>
<p>Példa</p>	<p>Nehézségi erő, aminek a potenciálfüggvénye: $U(\underline{r}) = mgz$ Rugóerő, aminek a potenciálfüggvénye: $U(\underline{r}) = \frac{1}{2}sx^2$</p>
<p>Potenciálos erők tulajdonságai</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. örvénymentesség: $rot\underline{F} = 0$ 2. A munka kiszámítása független az úttól <p>Ilyenkor mindegy, hogy milyen pálya mentén haladok és a pályák megadása helyett elég megadni csak a kezdő és végpontokat</p>

Potenciális erők tulajdonságai	<p>3. A munka a potenciállal számolható.</p> $W_{01} = \int_{(p1)} \underline{F} \underline{dr} = \int_{(p1)} -gradU \underline{dr} = -\left(U(\underline{r}_1) - U(\underline{r}_2)\right)$ $= -(U_1 - U_0)$ $W_{01} = U_0 - U_1$
Mechanikai energia megmaradása	<p>Potenciális erőkre a mechanikai munka megmarad. De csak ebben az esetben!</p> $W_{01} = U_0 - U_1 = T_1 - T_0$ $T_1 + U_1 = T_0 + U_0$

Kényszermozgás	<p>Szó szerinti értelme: kényszerített mozgás</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ismerem a mozgást és számítom az erőket 2. Ismerem az erőket és meghatározom, hogy milyen mozgást hoznak létre 3. A mozgás egy részét és az erők egy részét ismerem <ul style="list-style-type: none"> - pl. ablaktisztító robot ismerem a felületet, az erők nem lehetnek sem túl nagyok sem túl kicsik <p>Alapfeladat:</p> $\underline{r}(t) \rightarrow \underline{\dot{r}} \rightarrow \underline{\ddot{r}} \rightarrow \underline{F}$
Kényszererők (K)	<p>$\underline{F}$ – az aktív erő (a többi erő, ami nem a kényszermozgáshoz kell)</p> $\underline{P}_K = \underline{K} \underline{v}$ <p>A $\underline{K}$ kényszererőt ideálisnak mondjuk, ha a teljesítménye 0. $\underline{P}_K = \underline{K} \underline{v} = 0$, ilyenkor a $\underline{K} \perp \underline{v}$</p>
Mozgásegyenletek	<p>A pályához illeszkedő kísérő triéder koordináta rendszerben adjuk meg:</p> $\underline{m}\underline{a} = \underline{F} + \underline{K}$ $\underline{e}_t: \underline{m}\underline{a}_t = \underline{F}\underline{e}_t + \underline{K}\underline{e}_t, \underline{K}\underline{e}_t = 0, \text{ ha } \underline{K} \text{ ideális}$ $\underline{e}_n: \underline{m}\underline{a}_n = \underline{F}\underline{e}_n + \underline{K}\underline{e}_n$ $\underline{e}_b: \underline{0} = \underline{F}\underline{e}_b + \underline{K}\underline{e}_b, \text{ a simuló síkon kívül nincs gyorsulás}$

<p>Szabadtest ábra</p>	<p>Csak a testet (vagy anyagi pontot) ábrázoljuk, a kényszereket elhagyjuk és ismeretlen kényszererőkkel helyettesítjük</p>
<p>Példa</p>	<p>Lejtőn csúszó anyagi pont Mekkora erők hatnak? Mekkora a gyorsulás?</p> <p>Aktív erő: $\underline{G}$ - nehézségi erő $\underline{G} = m\underline{g}$, $\underline{g}$ - nehézségi gyorsulás</p> <p>Kényszererők: $\underline{K} = \underline{N} + \underline{S}$ $\underline{N}$ - normálerő $\underline{S}$ – súrlódási erő Csúszórúrlódás: $S = \mu N$</p> <p>A test a lejtő mentén mozog, a gyorsulás iránya párhuzamos a lejtővel. $\underline{a} = \underline{a}_t$, $\underline{a}_n = 0$</p>
<p>Példa</p>	<p>Centrifugálregulátor: egy gép szögsebességének (fordulatszámának) szabályozására szolgál. Szerepe a fordulatszám állandó értéken tartása a terheléstől függetlenül (pl. malomkerék, gőzgép, turbinák)</p>

**Anyagi
pontrendszer
kinetikája**

m_i, m_j, m_k – tömegű anyagi pontok
O – a koordináta rendszer középpontja, $\underline{v}_O = 0$, inerciarendszer
 $i, j, k=1, \dots, N$, N az anyagi pontok száma
Az anyagi pontok rúddal, kötéllel, rugóval stb. össze vannak kötve.
Szétszedjük és egyenként készítünk szabadtest ábrákat

Vannak erők, amelyek kívülről hatnak: $\underline{F}_i$

Vannak belső erők is: $\underline{B}_{ij}$

Ha szétválasztom a pontokat, akkor be kell rajzolnom az i-edik hatását a j-edikre és fordítva, stb.

$\underline{B}_{ij}$ - a j-ről az i-re ható erő

2. axióma: $\underline{\dot{I}} = \underline{F}$

$$m_i \underline{a}_i = \underline{F}_i + \sum_{j=1, i \neq j}^N \underline{B}_{ij}$$

Ha ezt felírjuk az összes pontra, nemcsak az i-edikre, és szummázzuk: $\underline{B}_{ij} = -\underline{B}_{ji}$ (**3. axióma**), tehát páronként kiesnek, mert mindeniknek megjelenik az ellentétes előjelű párja. Tehát a belső erők összege 0

**Anyagi
pontrendszer
kinetikája**

$$\sum_{i=1}^N m_i \underline{a}_i = \sum_{i=1}^N \underline{F}_i$$

$\sum_{i=1}^N m_i \underline{a}_i$ az $\underline{r}$ vektornak a második deriváltja

$$\frac{d^2}{dt^2} \sum_{i=1}^N m_i \underline{r}_i = \frac{d^2}{dt^2} \left[\left(\sum_{i=1}^N m_i \right) \underline{r}_S \right] = m \underline{a}_S$$

m_i – állandó

S – a súlypontra vonatkozik

$$m \underline{a}_S = \underline{F}$$

$\sum_{i=1}^N m_i = m$ - a teljes tömeg

$\sum_{i=1}^N \underline{F}_i = \underline{F}$ - a külső erők eredője

Tehát a belső erőkkel nem kell számolni, csak tudni kell, hogy hol a súlypont.

**Anyagi
pontrendszer
kinetikája
Nyomatékok**

A **nyomatékok** számolásánál a belső erők ugyanúgy kiejtik egymást, ezért a **perdület és a kinetikai nyomaték** az anyagi pontéhoz hasonlóan számítható.

<p>Anyagi pontrendszer kinetikája</p> <p>Dinamika alaptörvénye</p>	$[\underline{\dot{I}}, \underline{D}_A]_A = [\underline{F}, \underline{M}_A]_A$ $[\underline{\dot{I}}, \underline{D}_S]_S = [\underline{F}, \underline{M}_S]_S, [\underline{\dot{I}}, \underline{\dot{\pi}}_S]_S = [\underline{F}, \underline{M}_S]_S, S - \text{súlypont}$ $[\underline{\dot{I}}, \underline{D}_O]_O = [\underline{F}, \underline{M}_O]_O, [\underline{\dot{I}}, \underline{\dot{\pi}}_O]_O = [\underline{F}, \underline{M}_O]_O, O - \text{álló pont}$
<p>Anyagi pontrendszer kinetikája</p> <p>Impulzustétel</p>	<p>Az anyagi pontéhoz hasonlóan integráljuk idő szerint, a belső erők itt is kiejtik egymást.</p>
<p>Anyagi pontrendszer kinetikája</p> <p>Teljesítménytétel</p>	$m_i \underline{a}_i = \underline{F}_i + \sum_{j=1, i \neq j}^N \underline{B}_{ij}$ <p>Hasonlóan az anyagi ponthoz, beszorozzuk $\underline{v}_i$-vel, majd szummázzuk i szerint.</p> $\dot{T} = P_F + P_B$ <p>A belső erő x sebesség azért nem mindig ejti ki egymást, mert a sebességek rugó esetén például nem lesznek egyenlők.</p> <p>Így azt mondhatjuk:</p> <p>$P_B = 0$ kötéll vagy rúd esetén</p> <p>$P_B \neq 0$ rugó esetén</p>

Merev test kinetikája

Összefoglaló

Merev test kinetikája

Impulzus, Impulzusderivált, Perdület, Perdület derivált, Tehetetlenségi nyomatéki mátrix, Általános tételek merev testre (impulzus, impulzusderivált, kinetikai nyomaték, perdület, perdület derivált, kinetikus energia)

Példa: henger tehetetlenségi nyomatéki mátrixa, Egyenletek síkmozgás esetén (perdület, perdület derivált, kinetikus energia)

Példa: autó gyorsítása, téglatest borulása, gördülés (csúszás) lejtőn

<p>Merev test kinetikája</p>	<p>Pont rendszerénél N darab pontunk volt, itt végtelen pontunk van, tehát integrálni kell dm-re S – súlypont $\underline{\omega}$ - szögsebesség $\underline{\rho}$ – S-ből a dm-be mutató vektor</p>
<p>Perdület, tehetetlenségi nyomatéki mátrix</p>	<p>Súlypontra: $\underline{\pi}_S = \underline{\theta}_S \underline{\omega}$, ahol a $\underline{\theta}_S$ a súlypontra számított tehetetlenségi nyomatéki mátrix</p> $\underline{\theta}_S = \int_m \begin{bmatrix} y^2 + z^2 & -xy & -xz \\ -yx & x^2 + z^2 & -yz \\ -zx & -zy & x^2 + y^2 \end{bmatrix} dm$ $\underline{\theta}_S = \begin{bmatrix} \theta_x & -D_{xy} & -D_{xz} \\ -D_{yx} & \theta_y & -D_{yz} \\ -D_{zx} & -D_{zy} & \theta_z \end{bmatrix}$ <p>D_{xy}, stb. – deviációs tehetetlenségi nyomatékok (másodrendű nyomatékok). Úgy választunk tengelyeket, hogy a deviációs nyomatékok értéke 0 legyen</p>
<p>Tehetlenségi nyomaték</p>	<p>Egy tengelyre vonatkoztatott tehetlenségi nyomaték kifejezi a test ellenállását egy tengely körüli forgási állapot megváltoztatásával szemben</p>

$$\theta_x = \int_m (y^2 + z^2) dm$$

$$\theta_y = \int_m (x^2 + z^2) dm$$

$$\theta_z = \int_m (x^2 + y^2) dm$$

Általános egyenletek merev testre

Dinamika alaptörvénye: S pontra felírva:

$$[\underline{\dot{I}}, \underline{\dot{\pi}}_S]_S = [\underline{F}, \underline{M}_S]_S$$

Impulzus: $\underline{I} = m \underline{v}_S$

Impulzus derivált: $\underline{\dot{I}} = m \underline{a}_S$

Kinetikai nyomaték: $\underline{D}_A = \underline{\pi}_A + \underline{v}_A \times \underline{I}$

- Álló pontra: $\underline{M}_O = \underline{D}_O = \underline{\pi}_O$

- Súlypontra: $\underline{M}_S = \underline{D}_S = \underline{\pi}_S$

Perdület:

$$\underline{\pi}_A = \underline{\pi}_S + \underline{r}_{AS} \times \underline{I}$$

$$\underline{\pi}_S = \underline{\theta}_S \underline{\omega}$$

$$\underline{\pi}_O = \underline{\theta}_O \underline{\omega}$$

$$\underline{\pi}_O = \underline{\pi}_S + \underline{\theta}_{OS} \underline{\omega}$$

$$\underline{\theta}_O = \underline{\theta}_S + \underline{\theta}_{OS} \text{ (Steiner tétel)}$$

Ahol $\underline{\theta}_O$ az O pontra számított tehetetlenségi nyomatéki mátrix

Perdület derivált:

- Súlypontra: $\underline{\dot{\pi}}_S = \underline{\theta}_S \underline{\varepsilon} + \underline{\omega} \times \underline{\pi}_S$
- Tartósan álló pontra: $\underline{\dot{\pi}}_O = \underline{\theta}_O \underline{\varepsilon} + \underline{\omega} \times \underline{\pi}_O$

Kinetikus energia:

- Súlypontra: $T_S = \frac{1}{2} m v_S^2 + \frac{1}{2} \underline{\omega}^T \underline{\theta}_S \underline{\omega}$
- Tartósan álló pontra: $T_O = \frac{1}{2} \underline{\omega}^T \underline{\theta}_O \underline{\omega}$

**Henger
tehetetlenségi
nyomatéki mátrixa**

R – a henger sugara

H – a henger magassága

Úgy választjuk meg a koordináta rendszert, hogy a z tengely a henger központi tengelye mentén helyezkedjen el. Így a szimmetria viszonyok miatt a deviációs nyomatékok 0-k lesznek.

$$\underline{\theta}_S = \begin{bmatrix} \theta_x & 0 & 0 \\ 0 & \theta_y & 0 \\ 0 & 0 & \theta_z \end{bmatrix} = \int_m \begin{bmatrix} y^2 + z^2 & 0 & 0 \\ 0 & x^2 + z^2 & 0 \\ 0 & 0 & x^2 + y^2 \end{bmatrix} dm$$

A szimmetria miatt: $\theta_x = \theta_y = \frac{1}{4} m R^2 + \frac{1}{12} m h^2$

és $\theta_z = \frac{1}{2} m R^2$

$$\underline{\theta}_S = \begin{bmatrix} \frac{1}{4} m R^2 + \frac{1}{12} m h^2 & 0 & 0 \\ 0 & \frac{1}{4} m R^2 + \frac{1}{12} m h^2 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{2} m R^2 \end{bmatrix}$$

**Merev test kinetikája
síkmozgás esetén**

Kinematikai értelemben vett síkmozgás: $\underline{\omega} \parallel \underline{k}$ és $\underline{v}_S \perp \underline{k}$

Kinetikai értelemben vett síkmozgás: $\underline{\pi}_S \parallel \underline{k}$

$$\underline{\pi}_S = \underline{\theta}_S \underline{\omega} = \begin{bmatrix} \theta_{Sx} & 0 & 0 \\ 0 & \theta_{Sy} & 0 \\ 0 & 0 & \theta_{Sz} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \omega \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ \theta_{Sz} \omega \end{bmatrix}$$

vagyis:

$$\underline{\pi}_S = \theta_{Sz} \omega \underline{k}$$

ahol: θ_{Sz} - az S ponton átmenő z tengelyre vett tehetetlenségi nyomaték. Skalárisan: $\pi_S = \theta_{Sz} \omega$

$[\underline{\dot{I}}, \underline{\dot{\pi}}_S]_S = [\underline{F}, \underline{M}_S]_S$, általános eset 6 ismeretlent és 6 egyenletet jelent. Síkban leegyszerűsödik 3 ismeretlenné és 3 egyenletre.

$\underline{\dot{I}} = \underline{m} \underline{a}_S$ -ből 2 egyenlet származik x és y mentén

$\underline{\dot{\pi}}_S = \underline{\theta}_S \underline{\varepsilon} + \underline{\omega} \times \underline{\pi}_S$ egyenlet a síkban leegyszerűsödik, mert $\underline{\varepsilon} \parallel \underline{k}$ és $(\underline{\omega} \times \underline{\pi}_S) \parallel \underline{k}$. Tehát:

$$\underline{\dot{\pi}}_S = \theta_{Sz} \varepsilon \underline{k}$$

Kinetikus energia:

- Súlypontra: $T_S = \frac{1}{2} m v_S^2 + \frac{1}{2} \theta_{S_z} \omega^2$
- Tartósan álló pontra: $T_O = \frac{1}{2} \theta_{O_z} \omega^2$
- $\theta_{O_z} = \theta_{S_z} + \overline{OS}^2 m$, $\overline{OS}$ - O és S közötti távolság